ميني اور وانخلي
شعري ټولګه
Ketabton.com
ليکوالان:
ښاغلي محترم مولوي حقدار ملنګو صاحب
ښاغلي محترم حافظ خاکسار درد صاحب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غوږ ونیسه دکوم سرې اعلان دی
غږ به وشي ستا حقدارملنګ روان دی

جنازه به مې وتور لحد ته یوسي
ته به وایې ما ورپرېږدئ زما جانان دی

یوه ورځ به ارمان وکړې وخت به تېر وي
بیا به وایې اف بېخي زیات مې ارمان دی

تا مئین کړم، تا ایله کړم، او د بل سوې
خیر دلبره دځوانۍ دې مست دوران دی

هغه وخت دې بیا ژړا ده بې قیمته
چې خبر شې ستا ملنګ خزان خزان دی

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري شمارمه ولاړ راته فلک دی
زړۀ مې درد کوي بې واره يې ټک ټک دی

ښـپتانه دې انجلۍ يې بل ته ورکړه
دا په دار پوري را ځوړنده هلک دی

زه يـم تـړۍ د لالـي ددوو خـبـرو
دادی مرمه خو يار بيا هم په زړۀ کلک دی

آئينې ته په ژړغونې غږ قائل سوم
دا زه نه يم، زما پر خپلې ځوانۍ شک دی

خپل خپلوان يې لټوي په نيمه شپه کې
ستاحقدارستا په کوڅو کې مدام ورک دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د بایللو ارمانونه کوي
ها پښتنه پېغله ویرونه کوي

اُف چې د بل سوه، د هغه باوجود
بس مسلسل راته زنګونه کوي

اوس مې یو بل ښکلی په دام کې اخلې
لکه زما تللی یار لوظونه کوي

ستا وحشتناکې تورې سترګې ګله
زما پر معصوم زړګي ظلمونه کوي

عجیبه وخت دی، ته دا ښکلي ګوره
اوس پر ملا حقدار نازونه کوي

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وادہ دې وکړ او د مینې انتهاء دې وکړه
زه دې تنها کړم یاره بل رنګه خطاء دې وکړه

تا خو تر مرګه د یارۍ وعده راکړې وه خو
منزل کې پاته سوې او نیمه کې جفا دې وکړه

تا قتلولم خو د مرګ نیته مې نه وه پوره
چې زه دې ولیدم خاوند سره خندا دې وکړه

تا د پښتو بد رواجونه پر ځان ومنله
د پلار خبره دې منظوره کړه حیا دې وکړه

ما ویل خدایه ما تر مرګه د یار غیږ کې
پر پرده
خو تا ویل حقداره مړ شې دا دعا دې وکړه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ ارمان مې پوره نه سو زندګۍ کې
ملګرتیا ده د ط ټکی غریبۍ کې

خپله ګرځي د ابلیس تورو جامو کې
خو شکمن وي زما ښایسته مسلمانۍ کې

پس له مرګه به مجنون ته داسې وایم
ښه پوره یم زوربدلی عاشقۍ کې

زما او ستا د رسېدو فکرونه ګله
کله کله یې پوره کړم تنهائۍ کې

زه حقدار یې د کور شاته انتظار یم
زندګې او عاشقې ده فردېسۍ کې

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونتوب مې ستا دمينې برکت دی
لېونتوب مې دغمونو محبت دی

لېونتوب نه مې خبر يې او کنه يې
لېونتوب مې اوس جوړ سوی عبادت دی

لېونتوب مې ټول وجود محاصره کړ
لېونتوب مې ګل څوانۍ باندې قيامت دی

لېونتوب له مئينتوبه پيدا کيږي
لېونتوب مې مئينتوب نه امانت دی

لېونتوب خو ستا مُلا زره زره کړ
لېونتوب خو له حقدار وړی طاقت دی

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه یې رانه جوړ کړ لېونی
نه مې هېر سو نه هېرېږي یو سړی

تا زده کړي دوعدو هېرول ښه
په وفا کې درنه مخته دي زموږ سپی

په مُلا او په دې نورو یې زموږ څه؟
موږ ترې غواړو خپل وطن لکه غمی

چې خبره دوطن خلاف کوي
بس له خدای نه مې هم غوښتې دی ګونګی

پرون مینه، نن غمجن، راتلونکې اف
نو مجبور یم انتخاب به کړم مرګی

ما کړه ګل غوندې ځواني په اور پسې
زه اوس هم یم ستا په سترګو کې ازغی؟

خیر اوس هم نه دي پښېمانه ستا حقدار
وائي اوس هم درنه جاااار، درنه لوګی

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې ولاړې زندګي په دوې روپۍ سوه
ښکلې ډېر وو خو ځواني په دوې روپۍ سوه

چې پوره کال کې مو يو ديدن ونه سو
بس پر ډېرېده يه عاشقي په دوې روپۍ سوه

هغه پېغله دی په ياد ده او که نه ده؟
و بوډا تې ورکوي په دوې روپۍ سوه

زليخا چې پر يوسف (ع)سوله مئينه
دمصريانو پاچاهي په دوې روپۍ سوه

معجزې چې دموسی (ع) سوې را څرګندې
دفرعون ټوله خدائي په دوې روپۍ سوه

هر مئين دي ځانته يار پر کاغذ جوړ کړئ
مصور واي رسامي په دوې روپۍ سوه

ښا نو تا چې ځان ته بل ځوان انتخاب کړ
دحقدارملنګ خواري په دوې روپۍ سوه

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي وعدې دي نور يې مه ماتوه
ښه فيصلې دي نور يې مه ماتوه

هغه د حُسن پير ته ووايه چې
زړونه کعبې دي نور يې مه ماتوه

که دومره نر يې خپل اعمال دې سم کړه
آئينې ښې دي نور يې مه ماتوه

که ختموي نو ميخانه دې قلف کړي
دا خو پيالې دي نور يې مه ماتوه

ستا د حقدار نور اميدونه نشته
هيلې يې مړې دي نور يې مه ماتوه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځـل بله فیصله کـوم لګیا یم
صرف د خلکو تماشه کوم لګیا یم

یو بل ښکلي دعوت کړی یمه عِشق ته
هر ماښام استخاره کوم لګیا یم

د محفل یاران مې ټول راته غوږ غوږ دي
د سپېڅلي عِشق قیصه کوم لګیا یم

هرې پېغلي ته حقوق د نکاح ورکړئ
پــښــتــنــو تــه دا نعـره کـوم لـګـیا یم

د حقدار په خبر یې زړونه دې مات شوي
خـو مئینو تـه ټـپـه کـوم لـګـیا یـم

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یارانو خپله مفلسي مې وژني
د غربت ډکه زندګي مې وژني

بې وفا نه وم، خو بدرنګه ومه
ځکه بااللې عاشقي مې وژني

سپوږمۍ قربان دې سم خبرې وکړه
بیا نیمه شپه سوه تنهائي مې وژني

زه له هر ښکلي صدقه صدقه
مګر د ښکلو مغروري مې وژني

زه زړه منلي یار رټلی یمه
حقدار ملنګه بې وسي مې وژني

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستړګو ایښی ورته مخامخ یو ښار دی
زړهٔ د حُسن ښاریه کې خریدار دی

نفرتونو څخه ظلم پیدا کیږي
محبت د رحم دِله خلکو کار دی

بې تعلیمه ژوند په سپینه ورځ کې شپه وي
د تعلیم ژوندون په شپه کې سپین سهار دی

ښکلې ځان ساتې د عِشق له زندانه
صوفي ناست داسې کارونو ته عیار دی

فکر نه کوم چې دا حقدار دې روغ شي
یو ظالم ښکلې پرې کړی انفجار دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سرِی بیخی غمجن دی، خو مړ نه دی
ستا په تنګ پر زکندن دی، خو مړ نه دی

خالق حُسنِ ظاهرې ورته بخشلی
تور یې زړۀ سپین یې بدن دی، خو مړ نه دی

شکر لبې، سیاه زلفې، ګل اندامې
ده ویلی دغه فن دی، خو مړ نه دی

ستا نامه یې لکه ذکر ثوابې کړ
هر سړی اوس پرې شکمن دی، خو مړ نه دی

مؤمن خان د شیرینو په ارمان مړ سو
ستا حقدار ستا ارمانجن دی، خو مړ نه دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوې پېغلې ځوان خوښ کړی، خو پېغور دی
زمونږ د بد رواج په مُهر یې مخ تور دی

ما خپل کډه د غروب طرف ته وړې
د اشنا د لمر خاته پر طرف کور دی

شاید بیا درخو وې ناز وربانديې کړی
د ادم د رباب غږ دی او ښه شور دی

چې هر چا یوه زره مینه راکړې
دا احسان یې تر قیامته پر ما پور دی

حقدار خپل تر وسه دومره مینه کړې
هر ملګری یې نظر کې لکه ورور دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژاړې او میده میده ګیلې کوې
خپل د ارمانونو جنازې کوې

دغه ډالرې قاضې دې خدای واخلې
څومره دروغجنې فیصلې کوي

جار پښتنې پیغلې محترمې دې
دا خو پنجابۍ بې ځایه شپې کوې

ذات د ښکلو دغسې جوړ سوی دی
هر وخت خپل مئین باندې نخرې کوي

ستا حقدار اوس دومره تنها سوی دی
ناست دی د خپل ځان سره ټپې کوي

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک مضمون د محبت له صحیفې یم
داسې شخص ددې بدرنګې زمانې یم

چې دوه زړونه بېلوي فاعل کافر دی
زه مفعول د یوې داسې حادثې یم

پیغلې هیلې یې بدی کې رانه ورکړې
جای قرار اوس د خاموشې هدیرې یم

غیبتونو ته اوزګار پښتانه ناست دي
خریدار د یوې ګونګې آئینې یم

ټول د حُسن قائلین حقدار را غوښتي
بیا سرمستته کاروان درومې ورپسې یم

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بې یاره بې رویباره ښه یم یاره
ته په ټولو ښاریو کې ژوند اباد کړه

زه به سپین زړګی په تورو خاورو موړ کړم
ته د خلکو تورو زړو کې ژوند اباد کړه

زه به هر ارمان ته جوړه هدیره کړم
ته په جوړو هدیرو کې ژوند اباد کړه

زه به تاته آئینې را ټولومه
ته په حُسن او نخرو کې ژوند اباد کړه

زه به ستا موریدانو کې حساب یم
ته حقداره په دمو کې ژوند اباد کړه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا بې رحمۍ جدائۍ مې رنګ تک تور کړ
نه هندو یم نه نشه کوم لالیه

نیت مې کړی چې ځلویشت کتابه چاپ کړم
ستا پر حُسن تبصره کوم لالیه

داسې نه ده چې تا بل ځوان انتخاب کړ
زه له خپل نصیب ګیله کوم لالیه

فکراً ستا د واده ورځ ده شر او شور دی
درته ناست یم تماشه کوم لالیه

د حقدار سترګو کې ډنډ اوښکې ولاړې
په محفل کې ستا کیسه کوم لالیه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ګوري ورته ژاړي لېونی
مات يې ولید ديو چا د لاس بنګړی

مابه دومره حفاظت د یار کولای
لکه لاس کې د یاقوتو سور غمی

ته په ټکنده غرمه کوې خوبونه
ستا دیدن ته انتظار دی یو سړی

مؤمن خان په خومره هیلو ورته راغلی
پر سینه د شیرینو ناست وو مرګی

که دې خوښه وي چې بیا ګودر اباد کړې
ستا حقدار به درته واخلمه منګی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګه نه وې آئینې د خلکو
ملنګه څه وې ارادې د خلکو؟

ملنګه خپل ژوند ته دې فکر وکړۀ
ملنګه پرېږده تماشې د خلکو

ملنګه مه پرېږده نفرت وطن کې
ملنګه وکړۀ فیصلې د خلکو

ملنګه کیږي د بنده عبادت
ملنګه دادې عقیدې د خلکو

ملنګه دا حقدار دې م.ر حساب کړۀ
ملنګه اورم اوازې د خلکو

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې زړه وکړمه، او ښکلې محبت وکړمه؟
چاچې وژلی یم د هغه یار صفت وکړمه؟

لیلا پالل د پښتنو بد رواجونه هر وخت
ځان به منصور کړم، او مجنون ته به غیبت
وکړمه

بیا به په ټول عمر د مینې نظر نه ساتمه
داخل که جوړ سومه د ځان به حمایت وکړمه

دیدن قضاء شو نو رو‌یبار ته مې هم ونه کتل
چې فرض قضاء شې، ښه دپاره به سنت وکړمه؟

حقداره مینه مې سوه لنډه، لکه لمونځ د مَیَتْ
اشنا جدا شو زه یې کوران که مغفرت وکړمه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې نشې ته زړګی شوی دی لړ بنګ لټوم
ودې بدرنګې زمانې ته تللی رنګ لټوم

ځکه په نیمه شپه کرځیږمه پر جګو غرونو
دیار دتورو زلفو مِثل ته لونګ لټوم

مولوي څه وايي فتوی څه ده او حکم څه دی؟
زه اوس هم کرځمه دتورو سترګو جنګ لټوم

دومره تنها یم چې خپل قبر ځانته خپله کیندم
یو وجود ځمکه یوه بېلچه او یو کولنګ لټوم

موږ ته فرق نه کوې هر څه چې وې بس شور دې
کوې
دمستو تورو، او یو څو بنګړیو شرنګ لټوم

هر ځل چې مینه وکړم سمدستې ناکامه راشم
دا ځل بریا راوړم دمینې بل فرهنګ لټوم

خدای خبر بیا په کومو خاورو کې بیده پاتې دی
څو ورځې کیږې لېونی حقدارملنګ لټوم

ملا حقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درقیبیانو دا خبرې عجیب زور راکوې
ماته پر کړې محبت باندې پېغور راکوې

دحسدگرو خو دې رب ذوالجلال کور تباه کړې
زه یې دیدن ته ځم خو دوی پر لمن تور راکوې

اصلاً خو مړ یمه بې حسه یم دشور نه یمه
دا ستا راغلي مېلمانه غمونه شور راکوې

صاحبه زه دداسې خلکو سره ژوند تېروم
څوک مې زخمونه شیندې څوک راته ټکور راکوې

حقدار ملنګ نن په سلګیو راته داسې ویل
له رقیب غچ اخلم که څوک ژوندون په پور
راکوې

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر سر یې بیا دکوم جابره سرې پښه پرته ده؟
هغه یاغې مسته ځوانې ولې نشه پرته ده؟

راځه چې لاس په لاس روان شو سره ورک چې نه
شو
مزل لا پاتې دی په مخ کې لویه شپه پرته ده

مونږ دوختونو خلک نه کوو کم اصله عمل
صاحبه زما اعمال نامه درته چپه پرته ده

ها دپرون قاضې والله درته مجرم ثابت کړم
زما سره هره یوه کړنه نوشته پرته ده

نو زه مجبور شوم چې آئینه دزمانې واخلمه
چې ستا دسترګو آئینه علیحده پرته ده

پام چې قیصه دوحشتونو پکښې یاده نه کړې
شپونکیه ستا دشپېلۍ غږ ته خو رمه پرته ده

حقدارملنګه خو قیصې دمحبت کوو نن
د یار د یاد ډېوه ګۍ بله مې پر زړه پرته ده

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منمه هر یو ښکلی محترم دی
چې ظالم وي نو لائق دجهنم دی

له اولاده یې حقوق دنکاح سلب کړ
نه اولاد دی دحوا نه دادم دی

زه بې وسه نیمه شپه کې په ژړا سم
دزړګی په وینو سور مې هر قدم دی

زه حیران یم چې پر تا ځنګه مئین سوم ؟
زما پر حال باندی والله پکار ماتم دی

خود به ناست خفه خفه وې په محفل کې
له حقدار ملنګه تللی خپل صنم دی

ملا حقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندګۍ چې بې دلبره سوه پرېږده يه
ښه ياران چې بې باوره سوه پرېږده يه

دا منم چې پښتون راج پر مغل وکړ
پنجابيان چې معتبره سوه پرېږده يه

په پنځه زره کلن تارېخ نازېږو
پښتانه چې بې رهبره سوه پرېږده يه

دتکبير نعره دجنګ ميدان کې خوند کړي
دا نعره چې له ممبره سوه پرېږده يه

که سبا سبا کوي نو انتظار شه
وه حقداره چې منکره سوه پرېږده يه

ملاحقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی سوم لېوني راباندې ټول دي
څو جانداره پروني راباندې ټول دي

بې مطلبه یاران تورو خاورو ښکل کړل
دا ژوندي خو مطلبي راباندې ټول دي

زما ګمان وو محترمه انسانان دي
وروسته پوه سومه چې سپي راباندی ټول دي

زما دسختې ورځې دغه کیفیت دی
خپلوان ورک دي ټول پردي راباندی ټول دي

ستا حقدار ملنګ به ولې ژړا نه کړم ؟
ستا غمونه ځي راځي راباندې ټول دي

ملاحقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم د یار په یوه غږ پسې رنځوره
لږ خو وغږېږه اې د یار انځوره

زمونږ په چم کې حق ویل لویه ګناه ده
ظالمانو ستا ملګرې کړم منصوره

پلار په زور یمه ورکړې نا خوښ ځوان ته
رواجو د پښتنو کړمه مجبوره

صرف د یو او بل وژلو کې جنت دی؟
خدای حاضر دی هره لار کې بې حضوره

زه حقدار به د شعور کتاب تدریس کړم
پښتانه دي بې قلمه بې شعوره

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وار خطا یمه خاموشه شبِستان ته
مشابه دی نړېدلې قبرستان ته

مسافر مرغه دبل وطنه راغلم
لږ مې پرېږده د خپل زلفو گلستان ته

ستا د حُسن شرابي پیالو ته ناست یم
ساقي ور مې وړه د شونډو کفرستان ته

مرگوني لښکري ناستې په مورچل کې
څوک دې نه راځې زخمي افغانستان ته

درخو ناسته د ادم رباب ته غوږ ده
څوک به غوږ سي د حقدار وشعرستان ته

ملا حقدار ملنگوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې د ډېرو خلکو یاره سلامونه
د بایللې یار رویباره سلامونه

قوم بیده دی د قیام کتاب دې چاپ کړې
د پښتون قوم ستر سالاره سلامونه

غوارم مرسته د مئینو خلکو وکړم
د بنګړیو دوکانداره سلامونه

بخښه غوارم نیمه شپه وه ته بیده وې
زړه مې ډېر وو ناقراره سلامونه

بېګاه داسې د یوچا پیغام راغلی
له ما ورکه زما حقداره سلامونه

ملا حقدار ملنکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ یې د زړګي په رنځ اخته کړلو
دوي له انسانیته پر شا تللي دي

هر بدرنګه هر الزام منلی دی
ښکلي بدهمته پر شا تللي دي

ډیرو پکښې خپله زندګې ورکړه
ډیر له محبته پر شا تللي دي

پاتې یې پر زړهٔ باندې تور ټکی دی
ډیر له عبادته پر شا تللي دي

چاچې د حقدار په حق جرګه کول
ټول له هغه نیته پر شا تللي دي

ملا حقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه سلامونه کلیوالي
را نیږدې نه کړې لاسونه کلیوالې

ستا په تنګ مې دغه دوې یارانې وکړې
موسیقي او غزلونه کلیوالې

د یاداشت په کتابچه کې مې لیکلي
ستا راکړي جوابونه کلیوالې

چې قاضي د قسمتونو سره بېل کړو
په درد نه خوري پیغامونه کلیوالې

ستا حقدار چې سپین کفن کې منظم شې
بیا ترې مه اخله عکسونه کلیوالې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه چې کوي نو ګوره خبر کوي
ستا ده نوم ذکر ستـــا بغېر کوي

ته خواوس هم کټ مټ هغه رنګه يې
کوم چی ده زهن پرپلو سېر کوي

عشقه زما خيالات دی چاته ورکړل
څوک چی ده زړه په کورکې پېرکوي

يوه زره دعا ده مور ده خولکې
تر آسمانو ده لاري طېر کوي

دتعيقبيت ورسته دی هم خاکساردرد
ده تګ راتګ انتظار ډېر کوي

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسته راوړنه کې دی یار مړ دی
ستا محبت کې ستابیمار مړ دی

څنګه لاشـــک وکړمه ستا په جفا
ده زړه په کور کې اعتبار مړ دی

که راضي نه يې کړه دی حکم بدل
کډه سپرلي کړې بهار مړ دی

اوس دی سینګار ته زړه ورغواړي کنه
اوس خودی هغه طلبکار مړ دی

وعدې دروغ شوې قسمونه دروغ
یعني ستا هر قول قرار مړ دی

ده خاکساردرد دژوند صفحه کې لیک وو
ده لفظو مرګ راغلی اظهار مړ دی

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې هم په عِشَقْ کی نقصان ولو
څيرې مې له وخت څخه ګريوان ولو

ځان لکه ډېره جوړول مشکـــل
ستا هجر وماته ډېر آسان ولو

زما په درد اودکهـ دی څه ترلاسه کړه
ووايه چې زړه دی پسې وران ولو

څه شک په دنيا دنيا هغه ده خو
رنګ دی دخيالونو دنګ آسمان ولو

سترګو ته دی سترګي ورنږدې کړلي
دادی په ژوندون کي لوی ارمان ولو

شوه له صداقته يې خوشبويي ختم
ستا خاکساردرد ستا پرپله روان ولو

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخر ځل یې غاړه راکړه پر څهره یې پریشاني وه
که کرداریې ولو ښکته خو له شکله انساني وه

بس سبب ده جداي یې ویبئ نشو چف ولاړه
شاید خپل دکورني کړې ادا باندي راضي وه

حیران نه یمه په قول وقرار یې چی څې وکړل
ځکه رسم دنیا جوړ له اول بې وفایي وه

اور اوبه که دوښمنان دی له ازله یوله بله
له هغې سره ملتیا هم زما لویه ناداني وه

که جداشوله هغه خوبیاهم کوم یونقصان نه دي
که یوځای وای خاکساردرده خو بیاهم دنیافاني
وه

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنن درد دسبا ورځي کامیابي ده
داخبره مي په زهن کی تابان شته

ما په خپل شکونو شک کړي دی ځکه
جوړونه دژوندون یې په بنیان شته

ده تاریخ بستر بدل ده تل لپاره
په وجود کی می له روح سره ایمان شته

سلګکۍ ده زکندن می شروع کیږي
ده یس ویو ته شپاړس حافظان شته

دعاوکړه موري لاس لپه کړه رب ته
دبچي دی یو کور بل په قبرستان شته

فاتحه یې پر خلــــورو مسجـــدونو
هرمسجد کی یې پنځه پنځه یاران شته

ده ډبرو به لتون کی الماس بایلي
په نړي کی بعضي داسي ناپوهان شته

چانس ده هرچادروازې ته راځي خپله
خاکساردرده په ورتک کی دی تاوان شته

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې ناترســـــه زه دی پرې ښودم وچاته
رانه ورک شوې رانه لاړې کومې خواته

ده غضب ټال لاهو کړمه ستاکړنو
چې رخصت شوې ودې نه کتله شاته

اضطراب اوناخوبــۍ سره عادت شوم
ده ژوندون ده جوړښت ټولې قصې پاته

ارمانونه می ده ژوند دانه دانه شول
هرارمان می امیــــدوار ولو وتاته

حافظه کی می ځاۍ درکړو بې مطلبه
خاکساردرد وایم کم اصله وې له زاته

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم جل وهلئ دې دښتوکی می مرګئ ونه خوري
لکه مرغه بل خواته تلوکی می مرګئ ونه خوري

الزام ده قتل یې په سربانديِ اوښتئ زما
ده زهرو غرپ په تیرېدو کی می مرګی ونه خوري

ده محبت قیصه خو نه مري مګر داخبره
ستاد کردار په ختمېدو کی می مرګي ونه خوري

کورته رسیږي زما په شان یوبل رنځوره سږي
واي لدې ښاره په وتو کی می مرګئ ونه خوري

زه خاکساردرد یم مسافر ده هغه ماتي کښتي
ده سمندر سختو څپو کي می مرګئ ونه خوري

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دکه اخته دشپې نیمۍ او سپوږمۍ
سخته صحنه دشپې نیمۍ اوسپوږمۍ

لاس ښوړونه او رخصت اخیستل
ده مرگ څپه دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

خبرې زده وې خو کولې یې نه
یوه کلمه دشپې نیمۍ اوسپوږمۍ

زما په هیلو باندې اور پورې کړو
کړې وعده دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

دیاد کوڅو کې ده حارس په شانې
کول گزمه دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

وه خاکـــــساردرد تې په کتو کی ویل
دعاکوه دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی په کومه ورځ مې مړسو غریب زړه
رڼا ورکه په هرلورسوه توره شپه

اول څه پوه ومه زه په حال ده مرګ
اوس مې ولیدو په خپل خوارژوندانه

دا دکوم جرم سزا وله په عشق کې
رانه ورک یې کړو ده دوو سترګو کاته

اوس یې پیم ده زنځیرپه شان خبرې
هریوبند کې شي لامده رانه بانړه

هرصفت چې یې فراق دی خاکساردرده
ستابې کچه محبت کړو بیل هغه

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مئین سي، څوک دي خوښ سي، بیا جدا سي
زړهٔ تنګون سي، شپه اوږده سي، خوب تباه سي

خداي دی واخله،ژونده ژونده، په عذاب یم
ښه پوهېږم، یار د بل سو، خدای که را سي

زما قسمته څوانیمرګه چې یاااار نه وي
زه یې څه کړم که دا ټوله دنیا زما سي

اوس رویبار هم مغرور سوی راستي نه کړي
اوس چې هرڅو کاغذ ورکړم، بس پناه سي

نــن یـــې وکـــړه ښـــه پـــه نره دا خبـــره
حـــقدار زمـــا دی خـــو چـــې کله هم مُلا سي

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرم نرم به مې زړۀ قرار ته راشې
زما بایللی یار که نن سهار ته راشې

زه به بیا هم په هغه مینه ور ګورم
که د لسو بچو مور وې لار ته راشې

دې ملنګ د زندګۍ سامان ټول کړی
ناممکنه ده چې بیا به ښار ته راشې

خیر په ژوند که مې پوښتنې ته رانه غله
پس له مرګه به مې خړ مزار ته راشې

که ژوندی وم او د تللې یار پکار شوم
اجازه ده چې بیا هم حقدار ته راشې

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته به په زړهٔ غمجن له دومره ډېر خفګانه وای
کاش چې زه هم ستا غوندي بې درده بې جانانه وای

ستا پر محبت باندي ایمان نسته دوکه کوې
ما به ته هېر کړی وې که زه هم بې ایمانه وای

زما په میلیونونو انسانانو کې یو ته خوښ یې
ستا که چیرته خوښ وم نو به زما پر څنګ روانه وای

لاس په لاس روان یم د ارمان د جنازو سره
یو دیدن دي غوارم بیا که برخه د بل ځوانه وای

لمونځ به یې حتمي کولو زما په اوربدو سره
حقداره چې یو لفظ د ملا له خوږ اذانه وای

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رنګونو تماشه چې پر جهان شي
څوک خوشحال شي او څوک ژاړي په خفګان شي

وايه څه وکړمه څه ته ضرورت دی
چې يوښکلی را مئين شي او جانان شي

بې لتا مې د زړهٔ څريکي نه رغيږي
که حاضر راته دا ټوله طبيبان شي

چې زمونږ پيغلي د ولور په نوم خرڅيږي
ښه نو ځوان به څنګه ښاد شي او ودان شي؟

ددیدن په طمع درشې ستا تر کلي
ستا حقدار خو په سلګو سلګو روان شي

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنکه، ژوند جنون دی فلسفه ده
ملنکه، ژوند د هیلو هدیره ده

ملنکه ژوند مې مه پوښته چې څه دی
ملنکه ژوند د ستونځو خزانه ده

ملنکه ج.نک واره ماشومان وژني
ملنکه خوره مور یې پښتنه ده

ملنکه خپل خپلوان مې ناکام غواړي
ملنکه دا بیا داسې زمانه ده

ملنکه رغول د زړونو زده کړه
ملنکه د حقدار دا توصیه ده

ملا حقدار ملنکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمطلب په یارانې مې سر خلاسیږې
دیارانو په دهوکې مې سر خلاسیږې

هر سبا یې انتظار کوم په مینه
ددروغو په وعدې مې سر خلاسیږې

ده هندوانو عقیده مې تائید نه کړه
وهر خدای ته په سجدې مې سر خلاسیږې

خلک وایې دپښتون نسل کشي ده
دملالې په ټپې مې سر خلا سیږې

دیارانو کړنې هره شبېه وینم
په خیرنې آئینې مې سر خلاسیږې

نن یې وېل چې دهوکه باز یاران کفار دي
دمفتې په مسئلې مې سر خلاسیږې

دحقدارملنک ریښتینې خلک خوښ دي
په بدرنګې زمانې مې سر خلاسیږې

ملا حقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالقه: یوڅه راکړه خالي لاس ځم له درباره
خالقه: یا مې واخله یا مې وروله تر یاره

خالقه: داده ښکلو زړونه ولې دومره کلک دي؟
خالقه: موږ خو هره ورځ ویلیږو لکه واوره

خالقه: یوې پیغلې پښتنې مې زړګی وړی
خالقه: ته خو راکړې د اویا 0حورو7 سرداره

خالقه: زه پښتون یم هم پښتو پالم هم مینه
خالقه: د لاهور د پیغلو نه یم هواداره

خالقه: ښکلي بوله د پیسو لالچ نیولي
خالقه: دوي یې غواړي له غریب ملا حقداره

ملا حقدار ملنکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

منکر نه یمه د ښکلو له مذهبه
فارغ سوی یمه د عِشَق له مکتبه

د رندانو میخانه کې مې مقام دی
ځان ساتمه له شهرت او له منسبه

چې د یو ملګري حال و بل ته وایې
خدایه واخلې دا دوه مخې مذبذبه

داسې نه ده چې نسب مې معلوم نه دی
مشرف یم دپښتون قوم له نسبه

ما حقدار دی انتخاب د زړهٔ بایللی
نه غمجن یم او نه ژارم بې سببه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر وخت د مکتب د کینتبی زنگ پسې خفه یمه
ورک مې دی کتاب د قلم رنګ پسې خفه یمه

دلته د سندرو ابې مرِه ده رباب هم کوڼ دی
څنګه غزل ولیکم؟ آهنګ پسې خفه یمه

تورې تورې زلفې دې دچا لاس ته ورغلي دي
ناست لکه یتیم یمه ستا څنګ پسې خفه یمه

خدایه د ټوپک شپېلۍ دې ماته سي جن.ګ نه غوارم
بس خو د څلوورو سترګو جن.ګ پسې خفه یمه

خدای خبر چې بیا به کوم قا تل رانه م.ړ کړی وي
زه پخپل ملا حقدار ملنګ پسې خفه یمه

ملا حقدار ملنګوو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library